

ORIENTACIÓ NACIONAL

PARADES D'ENCANT

Per Ernest Espeitx

Enguany, a més de la fira de joguines d'infant, em tingut Encant polític.
 Considerariem sarcàstic acullir-se a unes inadmissibles raons d'ordre patriòtic.
 De patriotisme sols n'hi ha un: aquell que quan la Pàtria està en perill planteja un sol dilema.
 Resistir fins a vèncer o morir.
 Hom no ha participat d'aquesta opinió. Hi s'ha considerat imprescindible el trasllat a una Barcelona avui més que mai alegre i confiada.

Però no per què precisament els ciutadans nacionals de Catalunya gaudissin d'aquests dos sentiments.
 No és, però, la primera vegada en el curs de la nostra Història que paguem col·lectivament les deficiències morals que informen l'espiritualitat d'unes minories inadaptables.

Hem anat a l'Encant: rostres visiblement riallers, optimisme desenfrenat traduït en llargs documents de salutació a un poble que, pel que llegim, sempre ha estat estimat i comprès.

Veiem cares groixudes conegudíssimes amb retols a l'esquena de dirigents queridíssims de toda la juventud española i involuntàriament penssem amb el color de rosa que proporcionen les possibilitats.

També hi ha «Alianzas» que sols tenen de les mateixes el nom, però que tantost arribats clamen per una estandardització que ens assimili, que ens despersonalitzi, que ens confongui amb ells, sobre tot això, que ens conlongui amb ells.

I recordem que en altres noms i colors, són ja molts els vinguts d'allà amb el mateix propòsit, amb les mateixes intencions, amb idèntiques finalitats.

Que fracasaren, però, per què toparen amb un poble incapaç de situar-se amb la mateixa situació de desventatge que automàticament s'havien ja col·locat ells.

Amb un poble prou humà per intentar assimilar, despersonalitzar o confondre altre.

Amb un poble que s'estimava massa a si mateix per voler fer cap mal a d'altres.

Amb un poble que quan s'ha trobat en perill no l'ha defugit mai, per què ha comprès que era qüestió de resistir fins a vèncer o morir.

Per això ha triomfat sempre, per què ha lluitat al terreny únic on era possible assolir el triomf.

Que compregué sempre que a tres cents quilòmetres dels fronts de lluita sols era possible teoritzar les proporcions d'una derrota.
 I que per això sempre ha pogut viure a casa seva.
 Sense tenir de montar Encants polítics — mai patriòtics — a fora de casa.

Demà, Ple de la Federació de Barcelona-Ciutat

Seguint el pla de treball exposat per l'actual Secretari general de la mateixa i després d'haver-se posat a la pràctica als Casals i als Districtes, pertoca ara a la Federació de Barcelona-Ciutat l'elegir-se els quatre Secretaris d'Organització, Propaganda i Premsa, de Relacions Sindicals, de Cultura i Educació Física i l'Administratiu que junt amb el seu Secretari general, ha de regir-la.

No cal dir com desitgem un màxim d'incert amb els noms que hagin d'ocupar dits càrrecs.

La delicadesa del moment polític, la preponderància que com estament juvenil orgànic genuïnament representatiu del sentir democrata català ens fa ocupar amb l'alt sentit de responsabilitat que ho em vingut fent fins ara, la necessitat de plantejar a fons els problemes que origina una preconcebuda immigració de tipus polític, el fet de no poder passar ja més temps sense fer arribar no ja a Catalunya sencera si no a tot el món la nostra veu solidària amb la Democràcia mundial i enemiga de tot exotisme revolucionari, l'enfortir ràpidament els nostres quadres per que al seu retorn del front la nostra joventut pugui alhora que reincorporar-se a les seves files, dictaminar i jutjar, fan entre encara moltes altres coses, precis un encert amb els noms, una objectivitat al elegir-los i un just cenyiment a la realitat per què electors i elegits copsin i facin seus uns desitjos existents, una realitat imperiosa.

La possibilitat, impossible avui per avui un Ple Nacional, de que la Federació de Barcelona-Ciutat fos cridada malgrat sols i únicament en l'aspecte consultiu, a ampliar les seves funcions, ens diu encara més la transcendència del Ple de demà.

COMENTARI

La reorganització interna del nostre Partit

II

En el nostre comentari anterior, sobre la reorganització interna d'Esquerra Republicana de Catalunya, plantejàvem a títol d'iniciament el problema que en aquests moments viu el nostre partit i les seves necessitats en la seva actuació.

Avui, com veuran els nostres lectors, insistim sobre el mateix tema, i per tant, sobre la flexibilitat i la política d'adaptació en que davant de la seva reorganització interna s'ha de moure el nostre partit i que en definitiva aquests han d'ésser els ressorts que ha de mobilitzar el suport principal de l'acció eficient d'E. R. C.

Creiem sincerament, i sense que ens puguin confondre com a vulgars illusos el nostre partit té unes magnífiques perspectives a desenvolupar: l'espontaneïtat de les masses si més no, així ens ho confirmen a diari.

Hom ja sap perfectament on han anat a parar aquelles primeres i nequitoses eufòries en que va viure el nostre poble en el després immediat de la criminal militarada; aquells assaigs impremeditats i impulsats per una desesperada i inconscient precipitació que ens ha menat a un abisme.

J. E. R. E. C.
 FEDERACIÓ DE BARCELONA

PLE ORDINARI

a les deu del matí, al local de la Federació de Barcelona del Partit
 RAMBLA DE CATALUNYA, 26

ORDRE DEL DIA

- Lectura de credencials
- Memòria
- Reglamentació de la Federació
- Elecció del Comitè Executiu
- Orientació Política Nacional
- Orientació Econòmica Social
- Assumptes Generals

Per tant esperem que tots els Centres enviaran en aquest Ple un delegat i sots delegat, amb la corresponent credencial

DE CARA AL PLE

(Ve de la pàg. 1)

el valor que s'adscriu a la terra pel creixement i progrés de la col·lectivitat. Faria així mateix impossible als especuladors i monopolistes retenir oportunitats naturals — com la terra amb valor — explotades o semi-explotades, i obriria al treball els il·limitats camps d'ocupació que la terra ofereix al l'home.

En matèria de monopòlis propugnem

per l'apropiació per l'Estat o per les Corporacions Públiques corresponents, segons els casos, de tots aquells que, per la seva naturalesa siguin inevitables, per administrar-los directament o per delegació en administració privada, segons les diverses circumstàncies convenients a l'interès comú.

En les qüestions agràries considerem necessària la supressió de les col·lectivitzacions forçoses al camp i la creació de Cooperatives de producció i distribució.

I en política comercial ens manifestem

partidaris de la supressió de les regulacions, intervencions i trabes de l'Estat en les funcions econòmiques i l'aplicació d'un científic sistema que, progressivament, ens conduïxi a l'absolut lliure-canvi. Malgrat tot, com que reconeixem

JOVENTUT!!!

Es AJUT CATALA qui us crida.
 Ajudeu la nostra obra.
 Trameteu donatius.

Rambla de Catalunya, n.º 26

Avui, però... vivim l'etapa reconstructiva; vivim una nova fase de redreçament col·lectiu; les passions s'han esvaït; la neurosi s'ha superat...
 El problema del nostre partit, però, subsisteix...

Quin dubte hi ha que d'ençà del 19 de juliol del 36 hi hagut en les files del nostre partit claudicacions ensenyorides en aquells moments per l'estat de feblesa que s'entronitzà en certs esperits.

Quin dubte hi ha però que aquests homes estaven mancats d'una fe. De bona fe en el seu propi destí; en el de la seva pàtria. Ah! aquest és un tema de dolorosa actualitat!...

Quin dubte hi ha però també que des de molt abans del 19 de juliol el nostre partit estava ja mancat d'aquella solidesa orgànica que ja forts els esperits.

Heus aquí, doncs, que E. R. C. com instrument polític ha estat i està mancat d'una força orgànica que en aquests moments cal que s'esdevingui apte a la realitat del nostre poble.

Ja sabem que és en extrem una cosa odiosa el fet de parlar del mal que pateix un mateix. Els joves, però, per la seva naturalesa atrevida no ens podem guardar d'aquest vici i parlem a voltes tot tirant al dret.

Com hem deixat consignat, en altres avinenteses, en aquestes mateixes columnes, la J. E. R. E. C. sense voler pretendre ni molt menys la iniciativa de la direcció d'un moviment redreçador del nostre partit, vol i exigeix d'E. R. C. una concreció més enèrgica i decisiva davant les tasques gegantines i de responsabilitat que té plantejades entorn de la seva actuació.

Les nostres joventuts concretament volen parlar clar i assistir alhora en aquestes corrents renovadores que han d'ésser viva expressió del retrobament nacional i social de la mateixa col·lectivitat catalana tota.

V.

AQUEST NÚMERO HA PASSAT PER LA CENSURA

que l'aplicació del lliure-canvi presuposa una sòlida situació econòmica interior, proposem que, fins que les circumstàncies ho aconsellin, s'adopti, amb els tractats comercials amb les demés nacions, la política nomenada de «reciprocitat».
 En resum: precísem, en sentit radical, l'orientació a seguir en la qüestió econòmico-social. Molt guanyaran la J. E. R. E. C. i en ella la concepció nacionalista, si en aquest Ple de la Federació de Barcelona-Ciutat afirmem un ideari més clar, democràtic i d'autèntica transformació liberal.

ARA!!

Any II 4.ª època N.º 13

Redacció i Administració:
 Rambla de Catalunya, 24
 Telèfon 22967
 Barcelona, 22 de gener del 1938
 Preu: 0'20 ptes.

Impremta Elzeviriana, E. C.
 Carrer Torres Amat, 9-Barcelona